

Personlig kontakt med Jesus Kristus – Positiv aggression – Frälsningens verkliga innebörd

Det är med glädje jag överbringar gudomliga välsignelser som kan beröra alla här på ett mycket vitalt sätt. Ni behöver höja ert medvetande till den här verkligheten. Ni behöver avlägsna barriärerna som hindrar er från att uppfatta Herrens närvaro i era liv, hans kärlek till er.

Låt mig börja det här föredraget med några ord kring att känna Guds närvaro. Även om ni har stärkt er tilltro till och er insikt om att den här världen är fylld med Gud, har få hittills tagit personlig kontakt med honom. Han blev människa för att alltid vara nära er på ett mycket personligt, kärleksfullt sätt. För de flesta troende är Gud mycket mindre personlig, en mycket mer diffus och allmän upplevelse. Och ni vet att ni bara kan uppleva det som ni kan föreställa er och tro på.

Om ni allvarligt längtar efter, ber om och söker efter att Jesus Kristus personliga kärlek ska förverkligas för er, kommer svaren att ge sig till känna. Du kanske inte kommer att känna igen de första svaren som sådana. De kan ha något att göra med specifika hinder som hindrar dig från denna upplevelse, denna verklighet. De kan ta fram nytt, eller återigen gammalt, material på din väg som du behöver arbeta med för din rening. Dessa utgör svaren! När hindren väl börjar brytas ner, upplever du vad det innebär att känna Jesus Kristus personliga kärlek till dig.

Här är ni alltid indragna i en ond cirkel. När du känner dig ovärdig, inte värd att älskas och oacceptabel, är det omöjligt att tro att Kristus kan älska dig personligen, oavsett ditt nuvarande utvecklingsstillstånd. Du behöver alltså gå vidare och återupprätta din självacceptans och självaktning. Detta kan dock endast ske när du får insikt om och avlägsnar en verklig, berättigad skuld, utan att tillintetgöra dig själv i processen. Jag har många gånger visat er hur man gör det. Självfördömandet som så ofta åtföljer en insikt i ert lägre jag, hindrar den renande och befriande processen som skapar rum för självkärlek i den sunda bemärkelsen.

Det är också sant, att utan åtminstone en liten medvetenhet om att du är personligen dyrbar och älskad av Gud personifierad – Jesus Kristus – är det ytterst svårt att acceptera dina skulder och finna ditt sanna värde. Vad du behöver är alltså ett oupphörligt dubbelt tillvägagångssätt som

kombinerar din beslutsamhet att söka efter och se i vitögat hela ditt lägre jag och förstå hela ditt väsen med medkänsla och realism, med din direkta bön och djupa önskan om att känna Jesus närvaro intill dig, hans omtanke för dig, hans djupa, oupphörliga intresse i varje, minsta detalj av ditt liv.

När ni på så sätt fortsätter på er väg, kan härligheten som kommer till er inte beskrivas i ord. Ingenting annat kan jämföras med vetenskapen om att Herren älskar dig personligen, bryr sig om dig, aldrig glömmer dig och alltid skyddar dig, oavsett vilka de tillfälliga omständigheterna är.

Denna fullständiga uppfyllelse kan dock bara komma till dig när du helt överlämnar dig till Guds vilja, utan några reservationer, i varje stor och liten aspekt av ditt liv och ditt väsen. Vi har samtalat om detta så ofta, och hur svårt är det ändå fortfarande inte för ett antal av er. Ni fortsätter att hålla tillbaka. Ni har fortfarande era små hörn där ni håller stånd och tror att er egenvilja vet bättre än Gud vad som gör er lyckliga. Samtidigt är Jesus Kristus här för att ge er evigt liv, trygghet och total uppfyllelse, om ni bara litar på honom och överlämnar er själva till honom. Ni kommer att bäras upp av all livets nektar och glädje i ett ständigt flöde av förnyelse.

Du kan inte avlägsna dina rädslor och din misstro mot andra om du inte ständigt förnyar praktiserandet av att helt överlämna dig till det högsta inom dig själv. För du kan inte existera ensam. Ingen varelse kan det. Alla skapade varelser hänger samman i en kedja av ömsesidigt beroende – fysiskt, emotionellt och andligt. När beroendets tyngdpunkt läggs där den hör hemma – på Gud, på hans personifierade aspekt som är personligen nära dig – då kan du skapa en sund tyngdpunkt, djupt förankrad i din själ, för det är där han blir funnen. Hans närvaro smälter samman med ditt högre jag. Ni blir verkligen ett.

Allt ömsesidigt beroende med andra kommer därmed att bli fritt från det neurotiska beroendet. Det blir ett sunt ömsesidigt beroende som ger dig en klar syn, förmågan att realistiskt bedöma var din tillit är berättigad och var den inte är det. Du kommer därför att ha en sund relation med dina ledare och dina följare. Utan detta lämpliga gravitationscentrum i Gud, kommer du alltid att vara förvirrad, leva i rädsla, misstro dina bedömningar, bli antingen alltför misstänksam på fel ställe och/eller alltför godtrogen på fel ställe.

Mina älskade vänner, gör det nu alltså till er uppgift att fördjupa er önskan om personlig kontakt med Kristus. Stärk er hängivenhet till honom och överlåt hela ert liv till honom i den fullständiga tillit som han förtjänar. Era mänskliga rädslor kan annars aldrig skingras.

Jag talade i ett föredrag om en grundläggande existentiell rädsla som alla människor delar, oavsett om de är medvetna om den eller ej. Det är rädslan för att medvetandet ska förintas – som ni

fruktar ska äga rum efter att kroppen separeras från det andliga jaget. Att inte längre existera är den mest försåtliga rädsla som ni måste möta och hantera. Endast genom att helt överlämna dig till Gud kan du göra detta. Endast genom att avlägsna dina orenheter kan du göra detta. Endast genom att uppleva snarare än att förneka dina olika smärtor kan du göra detta.

Skaparen har fyllt er jordiska sfär med tecken, med symboler som klart och tydligt säger att ingenting någonsin går förlorat, att ingenting någonsin kan försvinna eller upplösas i intet. Ni kommer att känna igen dessa symboler allteftersom ni vaknar upp. Uppvaknandet är helt avhängigt ditt överlämnande till Skaparen och hans personifierade närvaro i ditt liv – Jesus Kristus.

En av dessa vackra symboler är havet. Bara observera havets ebb och flod. Strömmen flyter fram i stora massor, bara för att dra sig tillbaka och avta. Vart tar den vägen? Den verkar försvinna, lösas upp, inte längre existera. Från strandens utsiktspunkt, där det tidigare fanns vatten, finns det nu inte längre något vatten. Men ni vet att vattnet inte löses upp i intet. Det fortsätter att vara, att existera i den större oceanen, att aldrig förlora sin unika kvalitet och kommer tillbaka.

Skulle det kunna vara annorlunda med individuellt medvetande? Skulle individuellt medvetande kunna gå igenom alla mödosamma steg i att utveckla och rena sig själv, växa och expandera, utan syfte? Ju mer ni klargör era egna inre samband mellan era livsupplevelser och era inställningar, desto djupare kommer ni att förstå att det inte finns några godtyckliga tillfälligheter. Dina livsupplevelser står i direkt relation till dig, till vem du är nu, till vad du uttrycker och vad du medvetet eller omedvetet skapar.

Att vara medveten om dessa samband i din personliga tillvaros mikrokosmos, gör ofrånkomligen också universum begripligt på ett helt nytt sätt. Man måste då se att allting har ett syfte, att ingenting är för intet, att en magnifik plan är verksam vars syfte är att föra allting till fullkomlighet, till lyckalighet, till att vara ett – och därför obeskrivlig frid. Du kan inte längre tvivla på planen bakom händelser när du utforskar ditt mikrokosmos mödosamt, ärligt och modigt. Och när du ser väven av visdom och syfte i allting som sker, kommer du samtidigt att se att Skaparens stora ande är verksam.

När du arbetar med hjälp av Gud personifierad, som alltid finns tillgänglig för dig, alltid är lyhörd när du ber om hans hjälp, kommer du gradvis att klargöra samband som tidigare var helt dunkla. Ingenting kan vara mer smärtsamt och mer skrämmande än att inte se kopplingen mellan en smärtsam händelse i ditt liv och dess inre orsak. Dess framträdande tycks vara oförklarligt och osammanhängande. Att klargöra orsakssambandet är en lättnad, frigörelse och berikning bortom ord.

Det finns en viss rytm som ni behöver upptäcka, förnimma och acceptera. Jag använder återigen analogin med havet. Ebb och flod fungerar enligt en mycket specifik rytm, en rytm som har upprättats under en högre ordning. Den här rytmen bryts aldrig. Bara när specifika omvälvningar stör – såsom jordbävningar, flodvågor eller mänsklig destruktivitet – bryts rytmen tillfälligt. Havet är så att säga i kris, men krisen bidrar till att återupprätta dess unika rytm, dess harmoni med resten av skapelsen. Havet har visdomen att följa detta mönster. Människor, med sina söndrande sinnen, gör sig ofta alltför okänsliga för sin rytms unika mönster som de behöver vara i harmoni med.

När du söker ett samband mellan en händelse och din inre person, när du arbetar för att se det och ber om hjälp och svaret fortfarande inte kommer, kan du vara ur rytm. Väntetiden kan då användas för att upptäcka egenskaper inom dig som du bara kan lära dig i tider av ebb, aldrig i tider av flod. Tidsspannet mellan havets ebb och flod, mellan högvatten och lågvatten, är aldrig exakt detsamma. Oftast varar det ena längre än det andra, mätt med jordisk tid. Tidsförhållanden ändras ofta. Det är samma sak med människans rytm. Tiden för när saker bär frukt kan komma tidigare på vissa områden, medan väntetiden på andra områden kan vara längre.

Förnim din rytm i alla ting. Känn ditt dagliga liv i enlighet med mönstret för din personliga universella rytm. Det existerar lika bestämt som du bär ditt livsmönster inom din själssubstans. Om du arbetar, vilar, leker, lever, rör dig och har ditt varande i harmoni med din rytms unika mönster, kommer du att leva ett mycket mer fruktbart, kreativt, glädjefyllt och fridfullt liv. Mycket oro och rastlöshet kommer att falla från dina tyngda axlar. Ni behöver höja ert medvetande specifikt till detta fenomen. Fundera över den här idén, till att börja med. Meditera över att fenomenet existerar. Sätt din fantasi i rörelse och känn in att leva en dag i rytm, i motsats till din vanliga omedvetna, rytmförlösta tillvaro. När du väl kan visualisera skillnaden, koncentrera dig på den dagligen och be din personliga vägledning att hjälpa dig att fokusera på den och stanna alltmer i mönstret för din egen rytm.

När en smärtsam personlig händelse, efter en förhållandevis lång tid av sökande och arbete, inte tycks ha någon koppling alls till en personlig orsak eller innebörd, kräver någonting i mönstret för din rytm att du accepterar detta som ett rytmiskt fenomen. Det rytmiska fenomenet bestäms förvisso även av bakomliggande orsaker som finns inom det särskilda medvetandet. Men endast när rytms mönster respekteras, accepteras, följs och används på det mest konstruktiva sätt, kommer rytmen att flöda utan störning och anta sin naturliga gång. Tvivel, uppror, ilska, tron på ett meningslöst universum som får dig att lida – dessa utgör destruktiva gensvar på rytms mönster som fördröjer dess naturliga flöde. Lika störande är den självavvisande inställningen ”Jag är så dålig att jag förtjänar att straffas på det här sättet”.

Ni har alla på denna väg lärt er vad ett konstruktivt gensvar på en smärtsam händelse är. ”Vad kan jag lära mig här? Vad skulle mitt gensvar kunna vara på denna synbarliga fördröjning som skulle främja min utveckling mest? Om det finns något i mitt lägre jag som jag ännu inte är medveten om eller inte tillräckligt är i kontakt med, vill jag se det fullt ut, utan att någonsin förlora ur sikte det faktum att Gud älskar mig och att jag utgör Guds unika uttryck”. Dessa utgör positiva gensvar som hjälper rytmen att anta sin harmoniska gång. Därefter, i sin egen takt, ofta när man minst anar det, kommer nya samband att öppnas upp, ibland i ett sådant rikt överflöd att all vända plötsligt försvinner och lidandet förvandlas till den välsignelse som det alltid haft potentialen att vara.

Jag säger återigen att personlig kontakt med Jesus Kristus hjälper er att leva i harmoni och finna alla nödvändiga samband. Men även här är rytmens mönster verksamt. Mentalt kan du vara helt försonad med hans verklighet. Du kan ha använt din personliga vilja för att helt överlämna dig och uppriktigt mena det. Men du kanske inte har upplevt Kristus ljuva och kärleksfulla närvaro som en känslomässig verklighet. Kanske väntar du på att detta ska ske. Du kan bli otålig och då börja tvivla och därmed hindra fröet som du har sått. När den känslomässiga upplevelsen undgår att förverkligas under ett tag, är det inte för att han håller dig väntandes. Det är dina inre blockeringar som behöver ge vika.

Detta kan bara ske inom ramen för din rytms unika, personliga mönster. Kom ihåg det och misströsta inte. Kristus är här. Han hör dig, han älskar dig, han skyddar dig, han månar djupt om dig, även om dina sinnen fortfarande är alltför tröga för att uppfatta det. Plötsligt kommer tiden när du blir starkt medveten om detta faktum. Du kommer att känna hans kärleksfulla, helande armar där du alltid kan vila och finna ny näring för din livsuppgift.

Allt tvivel är av ondo. Men eftersom det onda inte har någon beständig substans, kan det enkelt skingras. Låt er positiva aggression ha bäring på detta, vilket är helt motsatt till vad ni brukar göra. Av vana lägger ni all aggression i det lägre jagets tjänst, samtidigt som ni bevarar en apatisk, passiv inställning till det goda som ni önskar ta emot från livet. Eller så är du passiv och apatisk när du är insvept i negativitet som har sin upprinnelse i ditt orenade jag och som därmed drar onda krafter till dig. Det verkar då mycket lättare att låta all aggression komma ut på ett destruktivt sätt och ge efter för negativa influenser utan att använda någon av dina aggressiva aspekter till att antingen skingra dem eller hävda de positiva krafterna inom och omkring dig.

Detta behöver förändras och ni har makten och medlen att göra det. Men ni måste vara medvetna om förskjutningen och lägga en större medvetenhet och klar intention i detta att räta ut obalansen. Visualisera att du intar en bestämd hållning mot alla tankar som är negativa och splittrande på något sätt. Ifrågasätt allvarligt alla slags tankar som tycks vara riktiga, men som inte ger dig någon

känsla av frid, kärlek och enhet, som får dig att känna dig disharmonisk och obekväm på något sätt. Bara detta att vara villig att släppa in sanningens ljus – Guds sanning snarare än din tillfälliga uppfattning om sanningen – kommer att skapa en förändring i ditt medvetande.

Resultatet kanske inte är omedelbart, men förr eller senare kommer du att ha en mindre stram lust att hålla fast vid, ofta med otillbörlig aggression, osanna och därför negativa och begränsande syften. Visualisera att du ifrågasätter din position i varje situation som skapar en disharmoni inom dig och/eller omkring dig. Bara se dig själv i din fantasi göra detta. Visualisera att du alltid underordnar din position Guds syn på sanningen. Det behöver ofta inte handla om ett skarpt uppdelat rätt kontra fel, men sanningen kan fortfarande skilja sig från hur du ser den.

När du visualiserar att du underordnar dig Guds syn, kommer du att få reda på sanningen vad gäller vilken särskild situation som helst. Du blir upplyst och du förlorar en oerhörd börda. Befrielsen och frigörelsen är enorm, särskilt om du inte har ett alltför stort intresse i din egoistiska själv rättfärdighet.

Om du dock känner dig personligen förödmjukad av att ha fel, av att vara ofullkomlig, av att ha gjort ett misstag, blir det mycket svårare för dig att släppa det hårda taget om din position. Anledningen är att du i hemlighet hyser en låg uppfattning om dig själv. Ju lägre denna uppfattning är, desto starkare måste ditt intresse i en högmodig, egoistisk, självförhärligande och självgod position vara, som samtidigt skapar ett projicerat dömande av andra.

Jag ber er, mina vänner, kom ihåg dessa ord väl, för här utgör er personliga kontakt med Jesus Kristus återigen er bästa lösning. Endast genom att låta dig ha vetskap om – och senare känna – hans kärlek och fullständiga acceptans av vem du är nu, hur bristfälligt, ofullkomligt och destruktivt ditt lägre jag än kan vara, kommer du att kunna göra samma sak. Endast då kommer du att lita på din absoluta, gudomliga natur. Du kommer då att kunna unna dig lyxen, om jag får uttrycka det så, att acceptera dina förvrängningar – dina synder, om man så vill – utan att du förlorar marken under fötterna. Och detta utgör den friska hållning som gör det möjligt att nå sanning och harmoni med dig själv, med andra och med livet.

Du kan sedan gå vidare till nästa steg och visualisera att du lägger dina aggressiva krafter i de positiva målens tjänst. Du kan tillbakavisa negativa influenser. Du kan prata med dina egna falska tankar med bestämdhet och skälighet. Se dig själv göra det. Bjud in Kristus att komma till din hjälp i denna strävan.

Hävda sedan med all kraft du har till förfogande, all aggression som du börjar transformera från negativ till positiv, att du endast vill Guds vilja, att du litar på att Guds vilja kommer att ge dig det

bästa du någonsin skulle kunna hoppas på, att någon misstro mot det Högstas vilja är en lögn som du behöver befria dig från. Ju mer aggression du sätter in sådana deklARATIONER och avsikter, desto bättre kommer fröna att växa i din själssubstans.

Aggressionen i sig behöver transformeras. Detta kommer att göra det möjligt för dig att bli den du är tänkt att vara, den du egentligen redan är på en annan nivå av verkligheten. Kanske kan vissa av er emellanåt börja visualisera en annan bild av er själva. Föreställ dig ditt verkliga väsen, frigjort från alla belastningar som nu tynger dig. Det spelar ingen roll huruvida dessa belastningar finns i kroppen, i ditt psyke eller i dina relationer till andra och till världen. De är alla uttryck för smärta, smärtan du lider av från någon osanning som finns i ditt psyke.

Det är inte lätt att få syn på osanningen. Ibland finns den helt på ytan och den blir tydlig för dig efter bara en liten ansträngning från din sida att vilja se den. Vid andra tillfällen uttraderar dina försvarsriktade blockeringar din egen syn, men de är ändå tillräckligt uppenbara för andra som kan hjälpa dig om du låter dem göra det. Detta är anledningen till att arbetet med andra utgör en sådan viktig aspekt av denna väg – både i relationen mellan arbetare och hjälpare samt i grupper, liksom i era interaktioner i det dagliga livet. Men sedan finns det också osanning som är så djupt begraven att det kan ta lång tid och många försök innan man kan ta fram den tillräckligt nära ytans nivå för att känna igen den. Sådana områden var inte nödvändigtvis dem som du planerade att ta dig an i denna inkarnation, men din ande kan ändå ha valt att ta itu med dem om du helt har avslutat din ursprungliga uppgift. Jag talade om detta i ett föredrag nyligen.

När osanningen väl är på ytan och du kan och är villig att se och konfrontera den, har stunden kommit för att transformera din aggression. Detta är också stunden när en ytterligare visualisering kan äga rum. Föreställ dig att ditt sanna väsen – vilket innebär ditt väsen i sanning, helt i sanning – observerar den lidande delen av dig som är inpressad i en mindre värld där du ibland tycks kvävas. Ditt verkliga väsen har inga skuggor av osanning, felaktigheter, förvrängningar – synd – och befinner sig därför i fullständigt välbefinnande. Det finns där inte någon smärta. Detta sanna väsen observerar ditt jordiska väsen som har tagit på sig att korrigera den förvrängda delen med medkänsla för de tillfälliga svårigheterna. Men det uppfattar inte någon tragedi, för det vet att allting är väl och att det tillfälliga lidandet måste leda till frälsning.

Frälsning. Detta ord! Det finns ett antal ord som många av er har blivit allergiska mot. Dessa är ord som används i Bibeln och i den organiserade religionen, ord som helt visst ofta har använts på fel sätt och missbrukats. Men dessa ord har likväl ett sant ursprung som inte bör glömmas bort. Namnet på den gudomliga manifestationen i mänsklig form – Jesus Kristus – utgör, som ni vet, ett sådant ord. Om ni dock fick höra en beskrivning av Gud som form, som personlig hjälpare, vän, vägledare, som förlåtare av allt, som ett väsen av genomskinligt ljus och fullkomlighet, skulle ni

kunna acceptera det. Låt alltså inte ordet ”Jesus Kristus” stå i vägen. Han är Kristus och han var Jesus när han inkarnerade.

På samma sätt har ni associationer till orden synd, helvete, ondska, djävulen. Alla dessa ord har grovt missbrukats. Det är sant. Men de pekar inte desto mindre bara på samma fakta som vi nu har andra namn för, såsom aspekter av det lägre jaget, negativitet, destruktivitet, ett smärtsamt sinnestillstånd.

Hur är det då med frälsning? Den traditionella tolkningen av detta ord lämnar mycket övrigt att önska. Den lämpar sig väl för missförstånd, även om de mer upplysta bland de religiösa faktiskt uppfattar sanningen. Frälsning innebär, bland annat, Kristus oändliga förlåtelse och acceptans. Den innebär att du alltid kan hitta din väg till Gud, oavsett vad du har gjort, oavsett vad ditt lägre jag fortfarande vill göra. Dörren är alltid öppen, du är aldrig, aldrig utestängd.

Allt du behöver göra är att knacka. Be om brödet i form av Guds nåd, kärlek, förlåtelse och personliga hjälp på alla sätt, och du kommer inte att få ta emot en sten. Be om att känna dig själv, din älskvärdhet, din andes ädelhet, ditt sanna väsens skönhet, genom hans förlösande kärlek till dig och du skall få den. Detta utgör frälsning. Allt detta – och mer. Guds personifierade aspekt har åstadkommit det. Den inkarnerade Kristus har gjort det möjligt för alla andra inkarnerade individer att bli räddade från sitt smärtsamma tillstånd fyllt av osanning – synd – och medföljande destruktivitet för jaget och andra.

Låt oss nu diskutera tre ömsesidigt beroende aspekter av frälsning som skapar en hel del förvirring och motsägelse hos mänskligheten. Jag talar här specifikt om frälsningen av er egen personliga själ. Det finns andra aspekter av frälsning som går bortom det. De har att göra med möjligheten för varje skapat väsen att lämna bakom sig det medvetandetillstånd som kan kallas helvete – eller olika mindre stadier av det: medvetandetillstånd som återspeglar villfarelse och därför lidande, hjulet av död och återfödelse som bär med sig rädslor på grund av ett avbrott i medvetandet.

Kristus demonstration av högsta kärlek, förlåtelse och nåd – av acceptans på grund av den djupa genomträngningen av hans seende in i vår yttersta natur – öppnade alla dörrar som tidigare var stängda – inte på grund av att Gud straffade mänskligheten och därför låste dörrarna, utan på grund av att människor var djupt nedsänkta i övertygelsen om att de inte kan förlåtas och att de därför är dömda att lida för evigt. Detta i sin tur tog bort alla incitament att arbeta med någon egen reningsprocess. Där det inte finns något hopp, saknas det också vilja och drivkraft. Genom Jesus liv och död, skapades en ny modalitet i det mänskliga sinnet. Denna nya modell gjorde det möjligt för människor att välja den väg som Mästaren har visat. Han har sagt att han är vägen, han är

sanningen, han är livet. Det var inte längre meningslöst att försöka. Förlåtelsen för alla synder, för varje felsteg, finns redan, eftersom Gud i en mycket djupare bemärkelse känner igen varför du drivs på det sätt som du gör, varför du måste gå igenom dina synder för att känna igen dem för vad de är, så att ett nytt incitament sporrar dig vidare till den stora resan som du, här på denna väg, nu tar dig an.

Den personliga aspekten av frälsning tycks vara motsägelsefull för sinnet som genomsyras av antingen/eller-dualismen. Låt mig presentera dessa tre paradoxala aspekter:

(1) Endast du själv kan påverka din frälsning. Det är ditt ansvar.

(2) Du kan omöjligt göra det ensam. Du behöver hjälp av andra som delar resan med dig, som ofta kan se det som du inte ser.

(3) Utan Gud, utan den personliga assistansen av den personliga aspekten av Gud, är uppdraget för stort för dig att utföra.

Dessa tre kategorier kanske inte längre ser ut att vara motsägelsefulla eller förvirrande för dem av er som under en längre tid har arbetat med mina föredrag om dualitet och den förenande principen. Ni kan tydligt se att dessa kategorier inte utesluter varandra. Men vissa av er kanske fortfarande känner en förvirring och frågar er: "Hur kan det vara så att även om jag är ensam ansvarig för att själv göra det, så behöver jag samtidigt andra, liksom Gud?" Även för dem som inte är så förvirrade kring denna idé om frälsning, kan det vara till hjälp att få mer klarhet i frågan.

Ja, det stämmer uppenbarligen att din frälsning är ditt val, din intention, ditt ansvar, din vilja, din ansträngning – och ofta vad som tycks vara din uppoffring. I början tycks det åtminstone se ut som en uppoffring att lägga ner tid och energi för att utföra det egna arbetet. Det tycks ofta vara en ännu större uppoffring att släppa en vana som härrör från ditt lägre jag och som ger det lägre jaget vissa tillfredsställelser ett tag, så att högre fröjder kan slå rot inom dig. Ingen annan, inte ens Skaparen, kan få dig att göra det du inte vill och väljer att göra. Detta skulle gå direkt emot alla andliga lagar vars upphovsman, trots allt, är Gud.

Samtidigt är du ofta alltför indragen i dina missuppfattningar om din verklighet och alltför blind beträffande din roll i interaktionen med andra för att kunna rätta till förvrängda uppfattningar. Du behöver de andras spegling. Du behöver lära dig att vara öppen för dem. Du behöver lära dig att ge upp dina förespeglingar, och därför dina försvar, i din relation till dem. Du behöver visa dig som du är, med all din sårbarhet och hela din inre sanning. Detta i sig utgör redan en integrerad del av din resa mot självförverkligande. Du behöver lära dig att ta emot, även om det först kan få

dig att känna dig svag och sårbar, för bara då kan du ge av dig själv. Du kan ge många saker innan, men du kan inte ge dig själv om du inte kan ta emot i den bemärkelse jag nämnde.

Att arbeta med andra, vara öppen för och med dem, uppfyller lagen om broderskap. Jag talade om detta för många år sedan. Det finns andliga aspiranter som lurar sig att tro att de kan nå målet genom avskildhet och separation. De har sina motiv. Men sanningen är att de aldrig vill blotta sig för andra och oavsett vad deras ”framgång” än är, kan den därför i bästa fall bara vara en halvmesyra som inte kan bestå, som inte är grundad i vare sig den andliga eller praktiska verkligheten.

Hur skulle du någonsin kunna övervinna hindret av ditt självhat som huserar under alla försvar, om det inte vore för upplevelsen av Kristus personliga kärlek, förlåtelse, acceptans och fullständiga syn av dig? Hur skulle du kunna lära dig att älska dig själv utan att åtminstone ha kännedom om, och slutligen uppleva, hans kärlek till dig? Hur skulle du kunna aktivera kraften att förändra ofrivilliga aspekter som inte svarar direkt på din yttre vilja? Den yttre viljan och de yttre aspekterna som svarar på den behöver aggressivt aktiveras genom din hängivenhet för din väg, genom de många dagliga besluten om att se och möta sanningen i svåra eller förvirrande situationer, genom ditt val att uppfylla lagen om broderskap och övervinna ditt initiala motstånd att visa dig själv som du är. Men sedan kommer en punkt där du har att göra med ofrivilliga känslor, gensvar, reaktioner och även övertygelser som inte svarar, oavsett hur uppriktigt ditt yttre jag vill förändra dem. Du behöver därför ständigt de högre krafterna för att hjälpa dig att hitta vägen till dessa djupare nivåer och åstadkomma en förändring som ditt eget sinne ensamt inte kan få till stånd.

Allt detta lär dig också visdomen att skilja mellan där jaget är mästaren och där du desperat behöver den stora Mästaren utan vem ingenting kan åstadkommas.

Mina älskade vänner, ta in dessa ord och gör dem till era egna. De kommer att upplysa er och hjälpa er i riktning mot det sinnestillstånd som ni åstundar så mycket. De kommer att öppna nya dörrar som gör en personlig upplevelse av Jesus Kristus möjlig för er. Närhelst ni tillåter detta att ske, kommer allt tvivel om hans verklighet att upphöra. När du väl är hållen i hans armar, tröstad och uppmuntrad av hans sublimes omhet för dig personligen, vaggad i all trygghet som bara han kan ge, kommer du aldrig att tvivla igen, även om du naturligtvis kan förlora den känslomässiga upplevelsen och behöver återerövra den om och om igen, tills hela ditt medvetande är fyllt med honom som är inom dig.

Hans välsignelser, hans änglars välsignelser är här med er alla. Lyssna och förnim verkligheten av dessa välsignelser. All vår kärlek följer med er på varje steg av er vackra väg. Arbeta för den

större saken. Din egen sak som kan tyckas självisk kommer att främjas genom det. Var den du verkligen är!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12